

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. Dagmar Bastlovou v právní věci žalobců a) nezletilého [REDACTED], narozeného [REDACTED], bytem [REDACTED], b) [REDACTED], narozeného [REDACTED], bytem [REDACTED], c) [REDACTED], narozené [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupených Mgr. Davidem Záhumenským, advokátem, se sídlem v Brně, Burešova 6, proti žalované MUDr. [REDACTED], narozené [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupené JUDr. Jiřím Gottweisem, advokátem, se sídlem v Brně, Kapucínského náměstí 5, o ochranu osobnosti,

t a k t o :

I. Řízení o návrhu žalobce a) nezletilého [REDACTED], aby žalované byla uložena povinnost zaplatit mu náhradu nemajetkové újmy ve výši 10.000,- Kč, a o návrhu žalobce b) [REDACTED] a žalobkyně c) [REDACTED], aby žalované byla uložena povinnost zaslat jim kopie zdravotnických dokumentací nezletilých synů [REDACTED], nar. [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED], se **zastavuje**.

II. Návrh žalobce a) nezletilého [REDACTED], aby žalované byla uložena povinnost písemně se mu omluvit omluvou ve znění:
„Vážený [REDACTED], narozený [REDACTED], během péče o Vás jsem od Vašich rodičů neoprávněně vyžadovala přímou úhradu za poporodní návštěvní službu a tím

jsem nerespektovala Vaše právo na bezplatnou péči. Také jsem odmítla ve dnech po Vašem narození při návštěvní službě provést indikované preventivní screeningové vyšetření, čímž jsem zasáhla do Vašeho práva na zdraví. Dále jsem porušila svoji povinnost lékařské mlčenlivosti tím, že jsem bez souhlasu Vašich rodičů sdělila citlivé údaje o Vašem domácím porodu a o tom, že se Vaši rodiče nedostavili do mé ordinace k odběru krve na novorozenecký screening, orgánu sociálně-právní ochrany dětí – Městskému úřadu v Blansku, jednostranně jsem úřad informovala o vzniklé situaci související s konfliktem navozeným mým odmítnutím provést odběr krve pro novorozenecký screening v domácím prostředí a neoprávněně jsem se dožadovala provedení opatření vůči Vašim rodičům ze strany orgánu sociálně-právní ochrany dětí, tím jsem zasáhla do Vašeho práva na soukromí a rodinný život, způsobila jsem nepohodu a stres ve Vaší rodině, který se odrazil i na péči o Vás a mohl ohrozit Vaše bezproblémové kojení. Za tyto zásahy do Vašich osobnostních práv se Vám omlouvám. MUDr. [REDAKCE]“, a tuto omluvu formou doporučeného dopisu zaslal zákonným zástupcům – žalobcům [REDAKCE] a [REDAKCE], se **zamítá**.

III. Návrhy žalobců b) [REDAKCE] a c) [REDAKCE], aby žalované byla uložena povinnost písemně se jim omluvit omluvou ve znění: „Vážená paní [REDAKCE], vážený pane [REDAKCE], během péče o Vašeho syna [REDAKCE] jsem porušila svoji povinnost lékařské mlčenlivosti tím, že jsem bez Vašeho souhlasu sdělila citlivé osobní údaje o Vašem synovi [REDAKCE], konkrétně o domácím porodu tohoto dítěte a o tom, že jste se nedostavili k odběru krve na novorozenecký screening do mé ordinace, orgánu sociálně-právní ochrany dětí - Městskému úřadu v Blansku a jednostranně jsem ho informovala o konfliktu vzniklém mým odmítnutím provést odběr krve na novorozenecký screening v domácím prostředí a neoprávněně jsem se dožadovala opatření tohoto orgánu vůči Vám. Tím jsem zasáhla do Vašeho práva na soukromí a rodinný život a způsobila jsem Vám újmu spočívající ve vážném narušení Vaší psychické pohody, Vaším zbytečným stresováním spojeným s kontrolami sociálních pracovníků a obavami ze zásahu policie, což vážně narušilo Vaše poklidné soužití a ohrozilo bezproblémovou péči o Vaše dítě a jeho bezproblémové kojení. Dále jsem nevyhověla Vaší žádosti o zaslání kopií zdravotnických dokumentací Vašich dětí, a to [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], a [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], tyto informace jsem Vám od dubna 2010 do podání žaloby protiprávně odpírala, čímž jsem zasáhla do Vašich rodičovských práv. Za tyto zásahy do osobnostních práv se Vám omlouvám. MUDr. [REDAKCE]“, a omluvy formou doporučených dopisů jednotlivě zaslal každému z těchto žalobců, se **zamítá**.

IV. Žalobci jsou povinni zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 65.945,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalované JUDr. Jiřího Gottweise, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

A) Žalobní návrh, vyjádření žalované

Žalobci se žalobou podanou k Krajskému soudu v Brně dne 12. 4. 2011, zčásti doplněnou dne 16. 6. 2011, dne 5. 12. 2011, dále doplněnou po opakovaném poučení soudu dle § 43 odst. 1 o.s.ř. při jednání dne 13. 6. 2013, domáhají po žalované písemné omluvy ve znění „Vážený [REDAKCE], narozený [REDAKCE], během péče o Vás jsem od Vašich rodičů neoprávněně vyžadovala přímou úhradu za poporodní návštěvní službu a tím jsem nerespektovala Vaše právo na bezplatnou péči. Také jsem odmítla ve dnech po Vašem narození při návštěvní službě provést indikované preventivní screeningové vyšetření, čímž jsem zasáhla do Vašeho práva na zdraví. Dále jsem porušila svoji povinnost lékařské mlčenlivosti tím, že jsem bez souhlasu Vašich rodičů sdělila citlivé údaje o Vašem domácím porodu a o tom, že se Vaši rodiče nedostavili do mé ordinace k odběru krve na novorozenecký screening, orgánu sociálně-právní ochrany dětí – Městskému úřadu v Blansku, jednostranně jsem úřad informovala o vzniklé situaci související s konfliktem navozeným mým odmítnutím provést odběr krve pro novorozenecký screening v domácím prostředí a neoprávněně jsem se dožadovala provedení opatření vůči Vaším rodičům ze strany orgánu sociálně-právní ochrany dětí, tím jsem zasáhla do Vašeho práva na soukromí a rodinný život, způsobila jsem nepohodu a stres ve Vaší rodině, který se odrazil i na péči o Vás a mohl ohrozit Vaše bezproblémové kojení. Za tyto zásahy do Vašich osobnostních práv se Vám omlouvám. MUDr. [REDAKCE]“ pro nezletilého [REDAKCE] a ve znění „Vážená paní [REDAKCE], vážený pane [REDAKCE], během péče o Vašeho syna [REDAKCE] jsem porušila svoji povinnost lékařské mlčenlivosti tím, že jsem bez Vašeho souhlasu sdělila citlivé osobní údaje o Vašem synovi [REDAKCE], konkrétně o domácím porodu tohoto dítěte a o tom, že jste se nedostavili k odběru krve na novorozenecký screening do mé ordinace, orgánu sociálně-právní ochrany dětí - Městskému úřadu v Blansku a jednostranně jsem ho informovala o konfliktu vzniklém mým odmítnutím provést odběr krve na novorozenecký screening v domácím prostředí a neoprávněně jsem se dožadovala opatření tohoto orgánu vůči Vám. Tím jsem zasáhla do Vašeho práva na soukromí a rodinný život a způsobila jsem Vám újmu spočívající ve vážném narušení Vaší psychické pohody, Vaším zbytečným stresováním spojeným s kontrolami sociálních pracovníků a obavami ze zásahu policie, což vážně narušilo Vaše poklidné soužití a ohrozilo bezproblémovou péči o Vaše dítě a jeho bezproblémové kojení. Dále jsem nevyhověla Vaší žádosti o zaslání kopií zdravotnických dokumentací Vašich dětí, a to [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], a [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], tyto informace jsem Vám od dubna 2010 do podání žaloby protiprávně odpírala, čímž jsem zasáhla do Vašich rodičovských práv. Za tyto zásahy do osobnostních práv se Vám omlouvám. MUDr. [REDAKCE]“ pro žalobce b) a žalobkyni c) s tím, že žalované by měla být uložena povinnost písemnou omluvu pro nezletilého [REDAKCE] doručit zákonným

zástupcům, tj. žalobcům b) a c), písemnou omluvu pro žalobce [REDACTED] a [REDACTED] doručit formou doporučených dopisů jednotlivě každému z těchto žalobců.

Žalobci v řízení tvrdí, že žalovaná při poskytování poporodní péče o nezletilého [REDACTED], narozeného [REDACTED], pochybila tím, že neprovedla novorozenecký screening (tj. vyhledávání chorob v jejich včasném, preklinickém stádiu tak, aby se tyto choroby diagnostikovaly a léčily dříve, než se stačí projevit a způsobit novorozenci nevratné poškození zdraví; NS je založen na analýze suché kapky krve na filtračním papírku – tzv. novorozenecké screeningové kartičce; krev se odebírá za definovaných podmínek všem novorozencům narozeným na území České republiky, pravidla pro provádění novorozeneckého screeningu jsou uvedena v Metodickém návodu ke zjištění celoplošného novorozeneckého laboratorního screeningu následné péče Ministerstva zdravotnictví České republiky č. ZD 13/2009) v domácím prostředí novorozence, dále že neoprávněně vyžadovala přímou úhradu za poporodní návštěvní službu, čímž nerespektovala právo žalobce a) na bezplatnou péči, porušila svoji povinnost lékařské mlčenlivosti tím, že bez souhlasu žalobců b), c) sdělila citlivé údaje o domácím porodu nezletilého [REDACTED] a o tom, že se žalobci b), c) nedostavili do její ordinace k odběru krve na novorozenecký screening, orgánu sociálně-právní ochrany dětí – Městskému úřadu v Blansku, jednostranně úřad informovala o vzniklé situaci související s konfliktem navozeným odmítnutím provést odběr krve pro novorozenecký screening v domácím prostředí novorozence, neoprávněně se žalovaná dožadovala po orgánu sociálně-právní ochrany dětí provedení opatření vůči rodičům dítěte, tím zasáhla do práva žalobců na soukromí a rodinný život, způsobila jim nepohodu a stres, který se odrazil i v péči o novorozence a mohl i ohrozit jeho bezproblémové kojení. Dále žalovaná měla dle tvrzení žalobců b), c) zasáhnout do jejich osobnostních práv tím, že nevyhověla jejich žádosti o zaslání kopií zdravotnických dokumentací jejich dětí – nezletilého [REDACTED], narozeného [REDACTED], nezletilého [REDACTED], narozeného [REDACTED]; informace ze zdravotních dokumentací dětí jim od dubna 2010 do podání žaloby protiprávně odvírala.

Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby; nečiní sporným a uznává, že byla lékařkou nezletilého [REDACTED], který se narodil dne 21. 2. 2010 v domě rodičů. Žalobci b), c) o porodu dítěte lékařku informovali, domluvili se na poporodní prohlídce na den 22. 2. 2010, další návštěvu za účelem odběru krve pro provedení novorozeneckého screeningu v domácím prostředí dítěte žalovaná odmítla, s rodiči se domluvila na odběru krve pro tento účel na den 25. 2. 2010 ve své ordinaci. Rodiče dítěte se z této návštěvy omluvili pro zdravotní stav žalobkyně c), následně se ještě omluvili opakovaně. V péči žalované byl nezletilý [REDACTED] od 22. 2. 2010 do 9. 3. 2010, kdy se žalovaná dostavila do domácnosti žalobců, ale prohlídka dítěte jí již nebyla rodiči umožněna. Pro opakované omluvy rodičů a neposkytnutí jejich součinnosti pro provedení novorozeneckého screeningu žalovaná kontaktovala orgán sociálně-právní

ochrany dětí, vyžádala si předtím i stanovisko České lékařské komory, neboť se dosud jako lékařka s takovýmto přístupem rodičů k provedení novorozeneckého screeningu nesetkala. Ze strany České lékařské komory jí bylo dopisem ze dne 26. 2. 2010 sděleno, že označené vyšetření je nezbytné pro odhalení možných poruch zdraví do budoucna a je v zájmu dítěte, jde de facto o zanedbání rodičovské péče, pokud není poskytnuta součinnost ze strany rodičů. V takovém případě je povinností lékaře splnit ohlašovací povinnost vůči orgánu sociálně-právní ochrany dětí, který poté již zajistí další potřebné kroky, které nejsou v kompetenci lékaře; většinou se postupuje tak, že OSPOD podá návrh na předběžné opatření soudu, který nařídí matce dítěte vyšetření absolvovat, tím se nahradí její souhlas (§ 6 odst. 1 písm. a/, odst. 2, § 10 odst. 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, v platném znění). Žalovaná tvrdí, že chtěla řádně poskytnout svému pacientovi nezletilému [REDAKCE] zdravotnickou péči, provést v souladu s citovaným metodickým pokynem MZ ČR novorozenecký screening tak, že ve své ordinaci odebere krev nezletilému, zajistí jeho tříhodinové schnutí, včas vzorek předá k laboratornímu vyšetření pro novorozenecký screening. V tomto postupu jí bylo rodiči nezletilého zabráněno, rodiče dítěte jí neposkytli součinnost pro řádné a včasné provedení tohoto vyšetření. Jak již bylo uvedeno shora, s tímto přístupem rodičů k provedení novorozeneckého screeningu po domácím porodu se lékařka setkala poprvé, aby zachovala řádný postup při poskytování zdravotnické péče obrátila se po sdělení uvedených informací Českou lékařskou komorou na orgán sociálně-právní ochrany dětí – Městský úřad v Blansku, aby tento zajistil další opatření ve vztahu k nezletilému pacientovi.

Soud ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 o.s.ř. vedl účastníky řízení ke smíru, při opakovaném pokusu o smír věc s účastníky probral, upozornil na právní úpravu a aktuální judikaturu v oblasti ochrany osobnosti, doporučil možnost smírného vyřešení sporu; vzhledem k postoji žalobců, kteří učinili návrh na smír zcela shodný s žalobním návrhem, ke skončení sporu smírem nedošlo.

B) Interpretovaná ustanovení a předpisy

Podle článku 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“) péče o děti a jejich výchova je právem rodičů; děti mají právo na rodičovskou výchovu a péči. Práva rodičů mohou být omezena a nezletilé děti mohou být od rodičů odloučeny proti jejich vůli jen rozhodnutím soudu na základě zákona.

Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (čl. 10 odst. 2 LZPS).

Fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy (§ 11 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů).

Fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění (§ 13 odst. 1 obč. zák.).

Občanskoprávní odpovědnost (sankce) za neoprávněný zásah do práva na ochranu osobnosti podle § 13 obč. zák. předpokládá splnění těchto podmínek:

- a) neoprávněný zásah do chráněného osobnostního práva fyzické osoby, který je objektivně způsobilý porušit či ohrozit osobnost fyzické osoby,
- b) újma na osobnosti fyzické osoby (nemajetková újma) v její osobní fyzické, psychické, sociální integritě, v určitých případech musí tato újma spočívat ve snížení důstojnosti nebo vážnosti fyzické osoby ve značné míře,
- c) příčinná souvislost mezi a) a b), tj. jestliže zásah újmu skutečně bezprostředně vyvolal.

Podle ustanovení § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se pro účely tohoto zákona rozumí zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky; zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace.

Podle ustanovení § 10 odst. 4 zákona č. 359/1990 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, v platném znění, státní orgány, pověřené osoby, školy, školská zařízení a zdravotnická zařízení, popřípadě další zařízení určená pro děti jsou povinny oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností skutečnosti, které nasvědčují tomu, že jde o děti uvedené v § 6 odst. 1, a to bez zbytečného odkladu po tom, kdy se o takové skutečnosti dozví. Zřizovatel zařízení uvedeného v § 39 písm. c) má při přijetí dítěte do zařízení povinnost tuto skutečnost ohlásit bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jejímž správním obvodu má dítě trvalý pobyt, a není-li tento pobyt znám, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jejímž správním obvodu se nachází zařízení, do kterého bylo dítě přijato. Při plnění povinností podle věty první a druhé se nelze dovolávat povinnosti zachovat mlčenlivost podle zvláštního právního předpisu.

Sociálně-právní ochrana se zaměřuje zejména na děti, a) jejichž rodiče 1. zemřeli, 2. neplní povinnosti plynoucí z rodičovské zodpovědnosti, nebo 3. nevykonávají nebo zneužívají práva plynoucí z rodičovské zodpovědnosti (§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 359/1999 Sb.).

C) Skutková zjištění, hodnocení důkazů, právní hodnocení

Soud zjistil níže uvedený skutkový stav na základě označených důkazů.

Nezletilý ██████████ se narodil dne 21. 2. 2010, jeho rodiči jsou žalobce b) ██████████, narozený ██████████, a žalobkyně c) ██████████ ██████████, narozená ██████████, (rodný list ze dne 4. 3. 2010).

Podle ustanovení § 120 odst. 4 o.s.ř. vzal soud za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků, že nezletilý ██████████ se narodil dne 21. 2. 2010 v domě rodičů, žalobci b), c) lékařku o porodu dítěte informovali, domluvili se na poporodní prohlídce na den 22. 2. 2010, další návštěvu za účelem odběru krve pro provedení novorozeneckého screeningu žalovaná v domácnosti žalobců odmítla, s rodiči novorozence se domluvila na odběru krve ve své ordinaci na den 25. 2. 2010. Žalobci se z této návštěvy omluvili pro zdravotní stav žalobkyně c), následně se ještě několikrát omluvili. Ve zdravotnické péči žalované byl nezletilý ██████████ od 22. 2. 2010 do 9. 3. 2010; tehdy se žalovaná dostavila do domácnosti žalobců, ale prohlídka dítěte jí již nebyla umožněna. Pro opakované omluvy rodičů a neposkytnutí jejich součinnosti pro provedení novorozeneckého screeningu v ordinaci žalované lékařka kontaktovala orgán sociálně-právní ochrany dětí. Žádala, aby tento úřad zajistil v rámci své kompetence opatření pro provedení novorozeneckého screeningu. Účastníci sporu potvrdili, že v rámci emailové korespondence se dohodli na úhradě částky 600,- Kč, žalovaná žádala o zajištění dopravy ze své ordinace do bydliště žalobců, toto bylo také potvrzeno. Účastníci potvrdili, že žádná úhrada ze strany žalobců b), c) vůči žalované v souvislosti s péčí o nezletilého ██████████ nebyla provedena. Soud vzal také za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků, že žalobci b), c) po ukončení poskytování zdravotní péče žalovanou podali v roce 2010 dvě stížnosti na MUDr. ██████████, praktickou lékařku pro děti a dorost v Brně, ██████████, a to pro její postup při poskytování zdravotní péče novorozenci ██████████ k České lékařské komoře (stížnost ze dne 26. 3. 2010 a ze dne 22. 7. 2010). Disciplinární řízení s MUDr. ██████████ nebylo zahájeno, revizní komise ČLK neshledala žádné medicínské ani etické pochybení lékařky. Dne 26. 10. 2010 podali žalobci b), c) u Úřadu městské části města Brna Brno – Vinohrady návrh na zahájení řízení o přestupku; věc byla odložena s odkazem na rozhodnutí revizní komise České lékařské komory ze dne 14. 9. 2010. Dne 30. 12. 2010 žalobci podali u Krajského soudu v Brně žalobu na ochranu osobnosti, tato byla vedena pod spisovou značkou 24 C 2/2012. Usnesením č.j. 24 C 2/2011-15 ze dne 28. 1. 2011 bylo rozhodnuto o odmítnutí žaloby, rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 3. 2011.

Z rozhodnutí revizní komise České lékařské komory č. 10-53/001/0254 ze dne 15. 6. 2010 bylo zjištěno, že po prošetření stížnosti žalobců b), c) proti žalované MUDr. ██████████, praktické lékařce pro děti a dorost v Brně, ██████████,

ze dne 26. 3. 2010 disciplinární řízení s jmenovanou nebylo zahájeno, revizní komise neshledala žádné odborné pochybení lékařky při poskytování zdravotní péče novorozenci [REDAKCE] v době od 22. 2. do 8. 3. 2010. Stěžovatelé obviňovali lékařku z neetického, neprofesionálního, protizákonného jednání při poskytování zdravotní péče novorozenci, nepřijatelnost jednání lékařky spatřovali v tom, že lékařka dne 22. 2. 2010 podle předchozí domluvy s rodiči dítě narozené v domácím režimu dne 21. 2. 2010 v bytě rodičů lékařsky vyšetřila, ale odmítla uskutečnit požadovanou druhou návštěvu za účelem odběru krve na novorozenecký screening s tím, aby rodiče se s dítětem dostavili do její ordinace, k tomuto navrhla určité termíny návštěv, rodiče se s odkazem na zdravotní důvody na straně matky na tyto návštěvy v ordinaci lékařky nedostavili, na to MUDr. [REDAKCE] oznámila orgánu sociálně-právní ochrany dětí Městského úřadu v Blansku, že se rodiče s dítětem na zmíněný odběr krve nedostavili. Dne 3. 3. 2010 sociální pracovnice navštívily domácnost rodiny a doporučily rodičům dítěte, aby se s lékařkou na návštěvě v její ordinaci domluvili. Za poporodní vyšetření lékařka požadovala úhradu 600,- Kč. Dne 9. 3. 2010 se rodiče nezletilého rozhodli změnit ošetřujícího lékaře pro obě své nezletilé děti. Stěžovatelé spatřovali v jednání lékařky porušení disciplinárního řádu a etického kodexu ČLK, zejména v neposkytnutí povinné lékařské péče novorozenci a nerespektování jejich vůle jako zákonných zástupců dítěte. Podle stěžovatelů lékařka neprovedla včasný preventivní a diagnostický úkon, jaký vyžadoval zdravotní stav novorozence. Stěžovatelé také lékařce vytýkali, že oznámila orgánu sociálně-právní ochrany dětí důvěrné osobní údaje chráněné povinnou mlčenlivostí, a to informace, že matka rodila doma a že se podle původní dohody nedostavila s dítětem na novorozenecký screening; k takovému postupu nebyla lékařka oprávněná, neměla k tomu žádný zákonný důvod, nemístnými výhrůžkami vystavila matku stresu, který mohl mít nepříznivý vliv na kojení a zdraví novorozence. Stěžovatelé odmítli, že by oni zanedbali rodičovskou péči o novorozence. Revizní komise České lékařské komory dospěla k následujícím zjištěním: provádění novorozeneckého screeningu u dětí narozených v České republice je metodicky popsáno v „Metodickém návodu k zajištění celoplošného novorozeneckého laboratorního screeningu a následné péče“, který byl uveřejněn ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví ČR č. 6/2009. Na situaci domácího porodu se vztahuje z uvedeného metodického návodu čl. 1 odst. 3, kde se mimo jiné uvádí, že: „U novorozence narozeného mimo zdravotnické zařízení odpovídá za úkony související se screeningem registrující praktický lékař pro děti a dorost, který převzal novorozence do péče.“. V Příloze 2 metodického návodu je přesně popsána metodika odběru krve na screeningovou kartičku, zde mimo jiné uvedeno: „Dobře omytá, prokrvená (teplá a růžová) kůže na vnitřním či zevním okraji patičky novorozence se očistí alkoholem a nechá uschnout. Proveďte se drobná incize do hloubky max. 2 mm sterilním kopíčkem ručně či nejlépe speciálním automatickým zařízením (lancetou) určeným pro odběr novorozeneckého screeningu. První kapka krve se setře suchým sterilním tamponem... Po odběru krve se nechá krev zaschnout v horizontální poloze kartičky po dobu nejméně tří hodin při pokojové teplotě, nikdy ji „nesušíme“ na přímém slunci či jiném zdroji tepla.“. V odůvodnění označeného

rozhodnutí České lékařské komory ze dne 15. 6. 2010 dále uvedeno: „Z uvedené metodiky v odběru krve a jasně stanoveného postupu je tedy zřejmé, že realizaci odběru krve v domácích podmínkách lze označit za postup neobvyklý či nestandardní. Pokud by se příslušný praktický lékař pro děti a dorost pro takový nestandardní postup rozhodl, musel by si do domácnosti přinášet potřebný sterilní zdravotnický materiál, dále by tento lékař musel za takové nestandardní situace zajistit požadovanou podmínku související s manipulací se screeningovou kartičkou po odběru krve. Je tedy zřejmé, že v situaci, kdy lékař odpovídá za úkony související se screeningem, je plně v jeho kompetenci, jaký zvolí postup vlastního odběru krve. Lze považovat přitom za racionální, současně i za optimální jak pro pacienta, tak i lékaře, aby odběr prováděl v ordinaci praktického lékaře pro děti a dorost. Jen v těchto podmínkách lze spolehlivě zajistit všechny požadavky specifikované v metodickém návodu. Rozhodnutí MUDr. ██████ zajistit odběr krve v souladu s požadavky metodického návodu ve své ordinaci revizní komise vyhodnotila jako postup odborně správný, nebylo povinností lékařky splnit požadavek matky dítěte na provedení odběru krve v její domácnosti.“. Pokud jde o požadovanou úhradu za poskytnutí služby, revizní komise konstatovala, že v České republice všichni novorozenci narození ve zdravotnickém zařízení mají řadu úkonů zdravotních i úkonů administrativních hrazených z veřejného zdravotního pojištění. Součástí zdravotních úkonů je např. odběr krve na screening, včetně použití zvlášť k tomu vyráběné screeningové kartičky, součástí administrativních úkonů je např. vystavení a řádné vyplnění údajů ve „Zdravotním a očkovacím průkazu dítěte a mladistvého“, tento se předává rodičům novorozence. Nezletilý ██████ se narodil v plánovaném domácím režimu, podle záznamů ve zdravotnické dokumentaci MUDr. ██████ dítě poprvé vyšetřila 22. 2. 2010, a to v domácnosti. Podle dalších záznamů ve zdravotnické dokumentaci se v dalších dnech po narození dítěte snažila opakovaně domluvit s jeho rodiči návštěvu ve své ordinaci, kde chtěla zejména realizovat úkony související s odběrem krve na screeningové vyšetření, předpokládala také vystavení zdravotního a očkovacího průkazu; žádnou návštěvu se však pro omluvy rodičů již lékařce nepodařilo uskutečnit, proto také stran dalšího postupu kontaktovala příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí. Ve zdravotnické dokumentaci lékařka zaznamenala všechny kontakty s rodinou novorozence, záznamy jsou uvedeny přehledně a čitelně. Dle zjištění revizní komise lékařka nepožadovala po rodině proplacení své první návštěvy, zcela určitě by však oprávněně požadovala proplacení vystaveného zdravotního a očkovacího průkazu dítěte, příp. dalších nákladů, které nejsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění, tyto náklady byly podle písemného vyjádření MUDr. ██████ sjednány dohodou mezi ní a matkou dítěte. Závěrem odůvodnění uvedeného rozhodnutí uvedeno, že revizní komise ČLK v postupu MUDr. ██████ po narození ██████ neshledala žádné odborné pochybení, u dítěte v řádném termínu vykonala první návštěvu a dále se snažila zajistit další nezbytné úkony, které mají legislativní oporu.

Z rozhodnutí České lékařské komory č. 10/53-001 ze dne 14. 10. 2010 bylo zjištěno, že po prošetření opakované stížnosti žalobců b), c) ze dne 22. 7. 2010 revizní

komise České lékařské komory rozhodla, že disciplinární řízení se s MUDr. ██████████ nezahajuje. Stěžovatelé obvinili lékařku z protiprávního jednání, kterého se měla dopustit tím, že jim odpírá právo na kopie zdravotnické dokumentace dětí, ignoruje jejich žádosti a výzvy v tomto směru činěné. MUDr. ██████████ uvedla, že na žádost manželů ██████████ jim zaslala výpisy ze zdravotnické dokumentace dětí, žádnou opakovanou žádost neobdržela, je připravena k předání kopií zdravotnické dokumentace, stěžovatelé ji však za účelem převzetí dokumentace dosud nekontaktovali. V odůvodnění rozhodnutí dále uvedeno: „Z hlediska požadavků vznášených ze strany sl. Candiglioty po prostudování jí uděleného zmocnění nutno konstatovat, že tato v pozici obecného zmocněnce není oprávněná k vyžádání ani k převzetí kopií zdravotnické dokumentace, takové zmocnění předložená plná moc neobsahuje. Rovněž z obsahu plné moci vyplývá, že tato se týká toliko nezletilého ██████████, nikoliv však nezletilého ██████████, a tedy v případě nezletilého ██████████ nemá stěžovatelka žádné oprávnění jednat jeho jménem či jménem jeho zákonných zástupců.“. MUDr. ██████████ v řízení o stížnosti ze dne 22. 7. 2010 prohlásila, že nemá zájem na žádných kolizních situacích, žádnému ze svých pacientů nechce ani v nejmenším ukrajovat z jeho práv nebo ho ve výkonu těchto práv jakkoliv omezovat. I v uvedené věci jednala s plným vědomím svých profesních povinností, s přiměřenou mírou obezřetnosti a opatrnosti. Z řady stížností směřujících vůči její osobě ze strany manželů ██████████ cítí osobní zášť, potřebu dosáhnout jejího sankcionování za každou cenu, toto jednání považuje spíše za šikanu než výkon legitimního práva. Revizní komise v postupu jmenované lékařky neshledala žádné medicínské ani etické pochybení.

Ze spisu Statutárního města Brna, Úřadu městské části města Brna Brno – Vinohrady sp. zn. TR/05149/2010/Vr bylo zjištěno, že dne 23. 7. 2010 žalobci b), c) podali proti žalované návrh na zahájení řízení o přestupku, kterého se měla dopustit odmítáním poskytnout kopie zdravotnické dokumentace dětí. První žádost o poskytnutí kopií lékařce rodiče zaslali dne 11. 3. 2010, lékařka jim dopisem ze dne 9. 4. 2010 zaslala rukou vypsané výpisy (nikoliv kopie originálů) ze zdravotnické dokumentace. Na základě plné moci byla lékařka kontaktována Ligou lidských práv dopisem ze dne 15. 4. 2010, dále dopisem ze dne 29. 4. 2010. Ze záznamu o odložení věci ze dne 25. 10. 2010 bylo zjištěno, že Úřad městské části města Brna Brno – Vinohrady podle § 66 odst. 3 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, věc odložil, neboť „v téže věci vydala dne 14. 9. 2010 rozhodnutí revizní komise České lékařské komory jako kompetentní orgán a správní orgán se domnívá z výroku i odůvodnění, že lékařská komora rozhodla o všech atributech oznámení dostatečně“.

Mezi žalovanou a žalobkyní c) proběhla před a po narození nezletilého ██████████ e-mailová korespondence, v rámci níž žalobkyně požádala žalovanou o převzetí zdravotnické péče o jejich druhé dítě, které se mělo narodit během února 2010, žalovaná převzetí péče potvrdila dne 15. ledna 2010, současně se dotázala, zda

žalobkyně chodí do poradny pro těhotné, zda nemá nějaký zdravotní problém, o kterém by měla vědět. K tomuto dotazu žalobkyně c) dne 8. 2. 2010 žalované sdělila, že vyšetření na SAg vyšlo pozitivně, dne 17. 2. 2010 pak lékařce oznámila, že nesouhlasí s podáváním antibiotik v těhotenství, nebude tedy SAg nijak řešit, uvedla: „Věřím, že miminko svou cestu zvládne, aniž by se nakazilo. Nicméně zřejmě bude nutné během prvních dnů pečlivěji sledovat, zda nejeví nějaké příznaky infekce.“. Poporodní návštěva byla domluvena mezi žalobci a žalovanou na pondělí 22. 2. 2010, při této prohlídce se domluvili, že na odběr krve na novorozenecký screening se rodiče s dítětem dostaví do ordinace žalované dne 25. 2. 2010. Ve čtvrtek 25. 2. 2010 se žalobce b) telefonicky omluvil, že se z důvodu poporodní rekonvalescence žalobkyně c), která se nevyvíjí dobře, s dítětem do Brna nedostaví; dne 26. 2. 2010 žalovaná žalobkyni c) sdělila další termín pro odběr krve s tím, že současně bude kontaktovat právní oddělení lékařské komory, aby neudělala nějakou chybu při své péči o nezletilého. Dne 1. 3. žalobkyně c) žalované elektronicky mimo jiné sdělila, že „vzhledem k tomu, že se mi zatím nepodařilo zajistit nikoho jiného, kdo by odběr krve u nás doma provedl, budeme muset odběr odložit na preventivní prohlídku ve dvou týdnech, které, jak pevně doufám, již budu schopna se zúčastnit; pro jistotu se ještě chystám kontaktovat příslušné oddělení dětské nemocnice a zeptat se, jak mám postupovat v situaci, kdy nejsem schopna novorozence doprovodit k pediatrovi ve lhůtě doporučené k odběru; k Vaší pozornosti doporučuji výborné stránky www.novorozeneckyscreeneng.cz, kde jsou vyčerpávající informace jak pro laiky, tak pro lékaře“. Dále žalobkyně c) žalované sdělila, že „Naprostě chápu Vaši potřebu kontaktovat právní oddělení LK, pokud budete od nás potřebovat nějaké potvrzení o důvodech, proč nebyl v doporučené lhůtě odběr proveden, rádi vám jej napíšeme.“. Dne 5. 3. 2011 žalobkyně c) žalované sdělila: „Vážená paní doktorko, stále ležím. Ohledně preventivní prohlídky ve 14 dnech se ozveme v pondělí.“ Žalovaná v rámci odpovědi na tento e-mail žalobkyně c) téhož dne uvedla, že má starost o jejich syna, proto očekává, že se v doprovodu jednoho z rodičů dostaví do její ordinace dne 8. 3. 2010 mezi 8.00 až 8.30 h. Dne 8. 3. 2010 v 13.06 h. žalobkyně c) žalované sdělila, že se s nezletilým do její ordinace nedostaví, uvedla: „Můj stav se lepší, ale na cestování to ještě není, [redacted] se k Vám dostaví v mém doprovodu, až toho budu schopna.“.

Ze sdělení právního oddělení České lékařské komory, Praha 5, Lékařská 291/2 ze dne 26. 2. 2010 bylo zjištěno, že na základě dotazu žalované doručeného elektronicky dne 25. 2. 2010 bylo lékařce vzhledem k charakteru vyšetření (novorozenecký screening) doporučeno, aby splnila vůči orgánu sociálně-právní ochrany dětí svoji ohlašovací povinnost, neboť pokud rodiče dítěte k uvedenému vyšetření neposkytnou součinnost, jde de facto o zanedbání rodičovské péče. OSPOD následně zajistí potřebné kroky, které již nejsou v kompetenci lékaře, většinou orgán postupuje tak, že podá návrh na předběžné opatření soudu, který nařídí matce dítěte vyšetření absolvovat, tím nahradí její souhlas.

Žalobkyně c) [REDAKCE] ve své účastnické výpovědi uvedla, že se jim ze strany lékařky nedostalo úplných informací o nezbytnosti novorozeneckého screeningu, teprve následně si na internetu zjistili údaje k tomuto vyšetření, vyhodnotili je jako velmi rozporuplné. Pokud lékařka chtěla novorozenecký screening provést hned druhý den po své návštěvě u nich v domácnosti (tj. 23. 2. 2010) „připadalo mi to divné, jako by chtěla nezletilého [REDAKCE] hned druhý den vidět z vlastního rozmaru, protestovala jsem, dohodli jsme se až na termínu 25. 2. 2010, proto jsem rodila doma, abych dítě ušetřila od různých převozu, nebyla jsem ani z uvedeného termínu nadšená“. Žalobkyně potvrdila, že s lékařkou komunikovala pouze formou e-mailů, žalovaná jí osobně nevyhrožovala, jen s manželem měla telefonický rozhovor, na základě kterého se potom rozhodl, že už nechce, aby se o nezletilého [REDAKCE] starala. Žalobce b) žalobkyni c) sdělil, že v telefonickém rozhovoru mu žalovaná řekla, „aby se nedivil, až se u nás opět zastaví sociálka, tentokrát v doprovodu policie“; jednalo se o telefonický rozhovor ze dne 8. 3. 2010. Až do té doby byla jejich vzájemná komunikace s lékařkou v pořádku, změnilo se to až v souvislosti s tím, že se nedostavovali k provedení novorozeneckého screeningu do její ordinace. Žalobkyně c) tím, že nebyla v dobrém zdravotním stavu, ztratila možnost se s dítětem do ordinace lékaře dostavit, uvedla, že „považuje za nevhodné, aby novorozenec byl oddělován od těla matky, proto také rodila doma“. Žalobkyni se nepodařilo zajistit někoho, kdo by byl ochoten provést novorozenecký screening v domácnosti, sama se snažila zajistit porodní asistentku z nemocnice, to se jí nepovedlo. Ze strany lékařky nebyla poučena o možnosti negativního reversu. Také jí nebylo vysvětleno, z jakých položek sestává částka 600,- Kč, na které se dohodli jako na náhradě za její péči o nezletilého [REDAKCE] po porodu. Nevěděla, že děti narozené doma mají také právo na bezplatnou poporodní péči. Za zásah do svých osobnostních práv žalobkyně c) považuje to, že jí žalovaná nepředala kopie zdravotní dokumentace nezletilého [REDAKCE] považovala jako újmu, že někdo ignoruje její právo na to, aby jí vyžádané listiny byly vydány. Pokud jde o provedení novorozeneckého screeningu novým pediatrem, tak k tomuto došlo asi dne 12. nebo 13. 3. 2010 v jeho ordinaci, protože zdravotní stav žalobkyně c) se zlepšil natolik, že se s nezletilým do ordinace lékaře mohla dostavit. Pokud by žalobce b) jel s nezletilým [REDAKCE] do ordinace žalované v Brně, tak by cesta z bydliště do ordinace a zpět trvala celkem asi jeden a půl hodiny (půl hodiny by trvala jedna cesta). Žalobkyně c) k dotazu zástupkyně žalované sdělila, že k navázání zdravotnické péče o nezletilé syny dalším lékařem došlo bez originálů zdravotní dokumentace, bylo to bez problémů, děti jsou zdravé. Žalobkyni odběr krve na novorozenecký screening nepřipadal tak důležitý, aby byla ochotna akceptovat to, že otec pojedje s dítětem v únoru na vyšetření do ordinace lékařky, dítě bude takto odděleno od matky. Žalobkyně nezletilého kojila podle jeho potřeby, někdy to bylo po půlhodině, někdy až za čtyři hodiny, proto také nebylo možno cestu k lékařce naplánovat. O změně lékaře neuvažovali, protože „je obtížné lékaře pro děti narozené doma sehnat“.

Žalobce b) [REDAKCE] ve své účastnické výpovědi uvedl, že se jim poučení o nutnosti novorozeneckého screeningu ze strany lékařky dostalo asi dne 10. 3. 2010. Rozpor se záznamem orgánu pro sociálně-právní ochranu dětí ze dne 3. 3. 2010, kde uvedeno „Zjistili, že není vůbec nutné krev odebírat do tří až pěti dnů, jak jim bylo tvrzeno ze strany lékařky.“, nevysvětlil. K telefonátu s žalovanou dne 8. 3. 2013, který se odehrál asi po třetím nebo čtvrtém nabízeném termínu pro provedení novorozeneckého screeningu v ordinaci lékařky, uvedl, že v tomto rozhovoru zaznělo slovo „policie“, nevzpomíná si na přesné znění toho, co mu žalovaná řekla, mělo to být ale ve spojitosti s další návštěvou sociálky. Do ordinace lékařky plánovali přijet, sám si ale netroufal nezletilého k lékařce dovézt, kojení bylo časté. Pokud slyšel slovo „policie“, tak se mu vybavilo, co viděl v televizi, že někomu odebírali děti. Žalobce si vybavil, že lékařka hovořila při prohlídce nezletilého dne 22. 2. 2010 o důležitosti jejich návštěvy v ordinaci pro odběr krve, neuvedla však, proč je to důležité. Lékařka mu nesdělila možnost žádného jiného alternativního způsobu odebrání novorozeneckého screeningu, neřekla mu, že ho je možno provést později, někým jiným, případně podepsat negativní revers. Sám se lékařky na nějakou alternativní možnost, jak provést novorozenecký screening, neptal, neptal se také na to, proč by mělo dojít k odběru krve u nezletilého hned následující den po provedení jeho poporodní prohlídky. Pokud by jim bylo dáno poučení o důležitosti novorozeneckého screeningu již mezi třetím a pátým dnem po narození, jistě by to mělo význam pro jejich rozhodnutí o vyhledání jiného lékaře nebo provedení screeningu jinou osobou.

Žalovaná jako účastnice řízení vypověděla, že žalobce b), c) při své poporodní prohlídce nezletilého [REDAKCE] dne 22. 2. 2010 jasně poučila o důležitosti provedení novorozeneckého screeningu, poučila je o tomto výkonu způsobem, jak činí u všech ostatních rodičů. Žalobci se lékařky na nic k tomuto poučení neptali, měla za to, že poučení porozuměli, z jejich chování nevyplývalo, že by se do ordinace dne 25. 2. 2010 nechtěli dostavit. Žalobkyně c) sice sdělila, že jí není úplně dobře, ale neřekli, že by na dohodnutý termín nepřijeli. Žalovaná zásadně provádí odběr novorozeneckého screeningu v ordinaci, jedná se o vysoce odborný výkon, musí být při něm dokonalé osvětlení, musí být zachována řádná péče o kartičky, které se suší, provedení tohoto výkonu je na odpovědnosti lékaře. Žalovaná uvedla, že čas na to, aby strávila tři hodiny v bydlišti žalobců b), c) než dojde k zaschnutí krve, nemá, odběry provádí ve své ordinaci. Po termínu 25. 2. 2010 ještě několikrát žalobci slíbili, že do ordinace přijedou, následně se ale omluvili, nepřijeli. Žalovaná jim v žádném případě nevyhrožovala policií, nesdělila ani žádné citlivé osobní údaje orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Na tento úřad pouze telefonovala, ptala se, jak má řešit problém při poskytování zdravotní péče, pracovnice úřadu jí sdělily, aby jim situaci popsala písemně a formou e-mailu jim sdělení zaslala; pro odstup času si již nevybavila, zda k tomuto sdělení městskému úřadu připojila i e-mailovou korespondenci s žalobci. Pokud žalobcům sdělovala termíny pro návštěvu v její ordinaci, nejednalo se o stanovení času z jejího vlastního rozmaru, ale mělo jít o časovou návaznost pro

předání vzorků laboratoři, aby si žalobci nemuseli tyto vzorky do laboratoře dodávat sami. Žalovaná očekávala od žalobkyně c), že se jako každá jiná maminka s dítětem druhý až třetí den po porodu dostaví do její ordinace, aby bylo možno příslušné zdravotnické výkony provést, pokud se tak nestalo, žalovaná se obrátila na orgán sociálně-právní ochrany dětí; není jí známo, co měl orgán sociálně-právní ochrany dětí provést za opatření. Chtěla jen, aby další komunikace mezi ní a žalobci probíhala jako na počátku převzetí péče o nezletilého [REDAKCE]. Pokud by žalobci provedení novorozeneckého screeningu odmítli, jistě by jim dala podepsat potřebné listiny pro negativní revers. Alternativní řešení situace pro provedení novorozeneckého screeningu žalovaná s žalobci b), c) nehledala, protože ona byla ve vztahu k nezletilému [REDAKCE] zaregistrovaným lékařem, bylo její povinností novorozenecký screening provést, žalobci neodmítli do ordinace přijet, pouze to slibovali, následně se omluvili. Pokud se žalovaná s žalobkyní c) domluvila na úhradě částky 600,- Kč, tak tento požadavek navazoval na e-mailovou korespondenci, ze které m.j. vyplývalo, že matka má zdravotní problémy a že není vyloučeno, že i narozené dítě by mohlo být nemocné. Při poporodní prohlídce však žalovaná zjistila, že novorozenec je zdravý, za této situace prohlídku hradí zdravotní pojišťovna, proto také od žalobců následně nic nechtěla, nebyl pro to důvod. Není pravdou, že by žalobci od žalované nedostali originál zdravotní dokumentace o prohlídce nezletilého [REDAKCE], neboť při své jediné prohlídce tohoto dítěte vyplňovala formulář o domácím porodu a stavu novorozence. Originál tohoto formuláře žalovaná ponechala žalobcům b), c) pro vyhotovení rodného listu nezletilého s uvedením rodného čísla. Originál dokumentu žalobci převzali. Pro vysvětlení k údajům o jménu nezletilého žalobce (pozn.: [REDAKCE]) žalovaná uvedla, že si jméno „Stanislav“ sama nevymyslela, toto jí bylo sděleno žalobci b), c) při prohlídce dítěte dne 22. 2. 2010; teprve následně jí sdělili, že dítě se bude jmenovat jinak - „[REDAKCE]“.

Žalovaná vřízení doložila, že byla žalobci b), c) dne 10. 3. 2010 požádána o poskytnutí kopií zdravotnické dokumentace nezletilých dětí [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], a [REDAKCE], narozeného [REDAKCE]. Na tuto žádost reagovala dne 9. 4. 2010, kdy žalobcům zaslala výpisy ze zdravotní dokumentace obou dětí, a to formou doporučeného dopisu. Žalobci při jednání soudu dne 18. 7. 2013 potvrdili, že tyto výpisy jim byly doručeny. Pokud jde o žádost žalobců ze dne 15. 4. 2010, tehdy zastoupených Zuzanou Candigliota, narozenou 14. 7. 1983, Liga lidských práv, Burešova 6, 602 00 Brno, o zaslání kopie zdravotnické dokumentace, pak rozsah zastoupení obecnou zmocněnkyní byl specifikován takto: „aby je a nezletilého (pozn.: [REDAKCE]) zastupovala ve věci ochrany práv nezletilého jako pacienta, rodičovských a osobnostních práv při zajišťování lékařské péče poskytované nezletilému ze strany MUDr. [REDAKCE] a jejím jednání souvisejícím s péčí nezletilého. Zmocňují ji také k tomu, aby k tomuto účelu požadovala po lékařce informace a poskytnutí osobních údajů o nezletilém. Dále ji zmocňují k tomu, aby v této věci jejich jménem podávala právní podání, podněty a stížnosti v souladu se zákonem a nahlížela do spisů a veškeré dokumentace s tím související.“. Žalovaná

zástupkyni dne 27. 4. 2010 písemně sdělila, že žalobcům zaslala výpisy ze zdravotních dokumentací dětí. Obecná zmocněnkyně žalobců žádost o zaslání kopie zdravotnické dokumentace zopakovala v podání ze dne 29. 4. 2010.

Za podstatné okolnosti případu je třeba považovat skutečnosti vyplývající jak ze souhlasného prohlášení účastníků (§ 120 odst. 4 o.s.ř.), tak i z obsahu rozhodnutí České lékařské komory č. 10-53/001/0254 ze dne 15. 6. 2010 a 14. 10. 2010, z přestupkového spisu Úřadu městské části města Brna, Brno-Vinohrady sp. zn. TR/05149/2010/Vr, tj. že **žalovaná byla od 22. 2. 2010 do 9. 3. 2010 fyzickou osobou oprávněnou ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, poskytovat nezletilému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], synovi žalobce b) [REDAKCE] a žalobkyně c) [REDAKCE], zdravotní péči. Nezletilý [REDAKCE] byl pacientem MUDr. [REDAKCE], praktické lékařky pro děti a dorost.**

Bylo prokázáno, že **žalobkyně c) podstoupila dne 21. 2. 2010 domácí porod**, žalovanou jako oprávněného poskytovatele zdravotních služeb novorozenci o narození dítěte v domácím prostředí informovali žalobci b), c), současně byl dohodnut termín poporodní prohlídky dítěte na den 22. 2. 2010. **Žalovaná prohlídku dítěte dne 22. 2. 2010 řádně vykonala, skutečnost, že o prohlídce novorozence sepsala dokument, jehož originál zákonným zástupcům dítěte [REDAKCE] a [REDAKCE] předala jako podklad pro vyhotovení rodného listu dítěte, žalobci b), c) v řízení nezpochybnili. Nebyla též zpochybněna skutečnost, že se jednalo o jedinou prohlídku dítěte, kterou žalobci b), c) žalované umožnili od jeho narození do 9. 3. 2010.**

Pokud žalovaná následně po prohlídce dítěte dne 22. 2. 2010 chtěla v souladu s ustanovením § 22 odst. 2 tehdy platného zákona o péči o zdraví lidu provést novorozenecký screening vrozených či dědičných onemocnění, jehož cílem je rychlá diagnostika a včasná léčba novorozenců s onemocněním dle článku 1 odst. 2 Metodického pokynu č. ZD 13/2009 Ministerstva zdravotnictví k zajištění celoplošného novorozeneckého laboratorního screeningu a následné péče, za který u novorozence narozeného mimo zdravotnické zařízení jako registrovaný praktický lékař pro děti a dorost odpovídala, zákonní zástupci s navrženým termínem 23. 2. 2010 nesouhlasili. Za přijatelný považovali až termín dne 25. 2. 2010 (čtvrtek), k provedení novorozeneckého screeningu byli ochotni poskytnout součinnost tím, že se dostaví do ordinace žalované v Brně, konkrétní preventivní péči o novorozence neodmítli.

Pokud jde o naplnění požadavku na informování pacienta o zdravotních službách, jež mu mají být poskytnuty, se specifikací postupu při poskytování těchto služeb nezletilému pacientovi, pak v tomto ohledu zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v tehdy platném znění, výslovnou úpravu téměř neobsahoval, pouze v ustanovení

§ 23 odst. 2 bylo uvedeno, že: „Vyšetřovací a léčebné výkony se provádějí se souhlasem nemocného, nebo lze-li tento souhlas předpokládat. Odmítá-li nemocný přes náležité vysvětlení potřebnou péči, vyžádá si ošetřující lékař o tom písemné prohlášení (revers)“. Podrobnější úpravu přinesl až následně zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), který nabyl účinnosti dne 1. 4. 2012.

V konkrétním případě poskytování preventivní péče (novorozenecký screening) nedošlo ze strany zákonných zástupců žalobce a) k odmítnutí péče, žalovaná MUDr. [REDAKCE] po odsouhlasení termínu návštěvy v její ordinaci za účelem provedení novorozeneckého screeningu zcela logicky předpokládala souhlas rodičů dítěte s konkrétním vyšetřovacím výkonem založeným na odběru krve (§ 23 odst. 2 věta první zákona o péči o zdraví lidu). Lékařka za této konkrétní situace neměla důvod k vyžádání si písemného prohlášení (revers) rodičů novorozence o odmítnutí preventivní péče ve smyslu ustanovení § 23 odst. 2 věty druhé citovaného zákona. V tomto směru soud neuvěřil žalobcům b), c), že žalovaná jim neposkytla vysvětlení ke konkrétní preventivní péči, jako zcela nevěrohodnou vyhodnotil soud výpověď žalobce b) [REDAKCE] v části, ve které uvedl, že se jim (zákonným zástupcům) dostalo poučení o nutnosti novorozeneckého screeningu ze strany lékařky „asi dne 10. 3. 2010“, neboť již z úředního záznamu Městského úřadu v Blansku, orgánu sociálně-právní ochrany dětí ze dne 3. 3. 2010, který byl předložen samotnými žalobci jako listinný důkaz, je zřejmé z textu: „Pan [REDAKCE] dále uvedl, že mají vše o odběrech krve na screening nastudované a také se informovali na mnoha místech, např. ve fakultní nemocnici. Zjistili, že není vůbec nutné krev odebírat do tří či pěti dnů, jak jim bylo tvrzeno ze strany lékařky. Je to prý jen výmysl porodnic, který chtějí porodnice dodržovat.“, že byli žalovanou poučeni o nutnosti odběru krve do 3 či 5 dnů od narození dítěte před tímto šetřením OSPOD v rodinném prostředí žalobců dne 3. 3. 2010. Žalobce b) pracovním orgánem sociálně-právní ochrany dětí při tomto šetření „vysvětloval“, že patrně došlo k nedorozumění v komunikaci mezi nimi a MUDr. [REDAKCE], že se ve čtvrtek 25. 2. 2010 nemohli k lékařce dostavit, neboť matka dítěte se ještě necítila dobře po porodu, že se chystají za lékařkou do její ordinace příští týden v pondělí... atd. Ve své výpovědi ze dne 18. 7. 2013 žalobce b) také uvedl, že k odvolání souhlasu s poskytováním zdravotní péče novorozenci žalovanou došlo po telefonickém rozhovoru ze dne 8. 3. 2010, který se odehrál po „již asi třetím nebo čtvrtém nabízeném termínu pro dostavení se do ordinace lékařky“.

Rovněž výpověď žalobkyně c) k otázce poskytnutí – neposkytnutí vysvětlení k potřebné preventivní péči (novorozenecký screening) ze strany žalované zhodnotil soud jako nevěrohodnou a účelovou; žalobkyně v emailové komunikaci s žalovanou ze dne 1. 3. 2010 sama při zřetelném vědomí naléhavosti provedení novorozeneckého screeningu uvedla: „Naprosto chápu Vaši potřebu kontaktovat PO LK (pozn. právní oddělení České lékařské komory). Pokud budete od nás potřebovat nějaké potvrzení o důvodech, proč nebyl v doporučené lhůtě odběr proveden, rádi Vám jej napíšeme.“.

Zákonní zástupci žalobce a) nepřesvědčili soud, že se jim nedostalo ze strany žalované vysvětlení o potřebě včasného provedení novorozeneckého screeningu, z vyjádření obou žalobců je zcela zřejmé, že v rozhodném období akcentovali právo matky dítěte na ochranu jejího soukromí po domácím porodu před právem právě narozeného dítěte na zdraví, příp. i života. Laicky si vyhodnotili tuto preventivní péči (novorozenecký screening) jako méně důležitou hodnotu – viz jejich sdělení: „vůbec není nutné krev odebírat do tří či pěti dnů, jak jim bylo tvrzeno ze strany lékařky“, „je to výmysl porodnic, který chtějí porodnice dodržovat“, „proto jsem rodila doma, abych dítě ušetřila od různých převozů“, „považuji za nevhodné, aby novorozenec byl oddělován od těla matky, proto jsem rodila doma“, „odběr krve na novorozenecký screening mi nepřipadal tak důležitý, abych byla ochotna akceptovat to, že otec jede s dítětem v únoru na vyšetření do ordinace lékařky a dítě je tak odděleno od matky“, „kojila jsem ho podle potřeby, někdy to bylo za půlhodiny, někdy za 4 hodiny, proto také nebylo možno naplánovat cestu“ apod.

Klíčový význam pro posouzení projednávané věci v této části má ustanovení čl. 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, když zakotvuje na straně jedné právo rodičů na péči a výchovu dítěte, na straně druhé ovšem i právo dítěte na rodičovskou výchovu a péči; to v konkrétním případě v návaznosti na jeho právo na ochranu zdraví dle čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, příp. i právo na život zakotvené v čl. 6 Listiny. Provádění novorozeneckého laboratorního screeningu u všech novorozenců narozených na území České republiky je uznávaným medicínským postupem (čl. 4 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně), je plně respektován i u všech ostatních států Evropské unie jako vysoce účinná metoda při prevenci postižení u dětí, vzájemně jsou za účelem maximalizace přínosu koordinovány národní programy rozvoje screeninových postupů u novorozenců v EU jako celku.

Ve světle výše uvedeného pak vyznívá laické „uvážení“ žalobců b), c) ve vztahu k důležitosti a včasnosti provedení novorozeneckého screeningu u nezletilého Františka Karáska, jak uvedeno v citacích jejich vyjádření shora, jako nedostatečně zodpovědné, nerespektující právo dítěte na péči o jeho zdraví a rozvoj (§ 31 odst. 1 písm. a/ zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů). Tvrzení žalobců, že při tomto zdravotním výkonu byla nezbytná účast matky, že nebylo možno naplánovat cestu do ordinace lékařky z důvodu častého kojení, že žalovaná měla povinnost novorozenecký screening provést v jejich domácnosti, že jim lékařka nevybrala termín návštěvy v ordináčnických hodinách pro zdravé pacienty apod. zhodnotil soud jako zcela irelevantní; žalovaná byla za řádné provedení novorozeneckého screeningu u novorozence narozeného mimo zdravotnické zařízení odpovědná, hodlala dodržet pravidla pro provádění tohoto odborného výkonu specifikovaná v Metodickém pokynu Ministerstva

zdravotnictví č. ZD 13/2009, aby poskytnutí zdravotní péče bylo v limitech uznávaného medicínského postupu, neměla povinnost tento výkon provádět na přání žalobců b), c) v jejich domácnosti (i kdyby zdravotní stav matky dítěte byl návazně na domácí porod zhoršený). Vzdálenost z tehdejšího bydliště žalobců v Křtinách do Brna, kde měla žalovaná ordinaci, je cca 15 km, přejezd této trasy trvá přibližně 20 minut, do jedné hodiny by nebylo obtížné novorozenci zajistit provedení uvedeného vyšetření, i pokud by otec k tomuto účelu měl využít např. dopravní zdravotní služby či služby taxi, aby nemusel spoléhat na dopravu vlastní.

Žalobci b), c) včasné provedení novorozeneckého screeningu ignorovali, součinnost žalované – registrovanému praktickému lékaři pro děti a dorost, který převzal novorozence do péče, neposkytli, a to ani poté, co na ně působil ve smyslu § 10 odst. 1 písm. b/ zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, na který se lékařka zcela legitimně obrátila (§ 10 odst. 4 citovaného zákona), aby svému nezletilému pacientovi prostřednictvím jeho ochrany zajistila Listinou základních práv a svobod garantované právo na ochranu zdraví (čl. 31 věta první). Nutno v tomto směru připomenout, že Ústavní soud ve své judikatuře již zaujal stanovisko, že autonomie rodičů při rozhodování o zdravotních zákrocích vůči jejich dětem není absolutní, při řešení konkrétní situace jsou pak obecné soudy povinny zajistit spravedlivou rovnováhu mezi zájmy rodičů a zájmy dětí, nelze připustit, aby rodiče přijímali opatření škodlivá pro zdraví nebo rozvoj dítěte (viz článek 6 odst. 2 Úmluvy o právech dítěte), ochrana zdraví a života dítěte je „zcela relevantním a více než dostatečným důvodem pro zásah do rodičovských práv, kdy jde o hodnotu, jejíž ochrana je v systému základních práv a svobod jednoznačně prioritní“.

Pokud žalobci v řízení dále tvrdili, že žalovaná porušila lékařskou mlčenlivost, když sdělila citlivé údaje o domácím porodu nezletilého [redacted] a o tom, že se rodiče nedostavili k odběru krve na novorozenecký screening, orgánu sociálně-právní ochrany dětí, že jednostranně informovala orgán sociálně-právní ochrany dětí o konfliktu vzniklém odmítnutím provést odběr krve na novorozenecký screening v domácím prostředí, že se neoprávněně dožadovala opatření vůči žalobcům b), c) ze strany tohoto orgánu, čímž zasáhla do jejich práva na soukromí a rodinný život, pak protiprávnost těchto zásahů neprokázali. Žalovaná byla od 22. 3. 2010 lékařkou nezletilého pacienta [redacted] a byla také i lékařkou, která jako první poskytla po narození tohoto dítěte zdravotní služby. Již z této pozice poskytovatele zdravotních služeb po porodu, který nebyl ukončen ve zdravotnickém zařízení, měla zákonné oprávnění (povinnost) poskytnout údaje o narození dítěte ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení, ve znění pozdějších předpisů. Za situace, kdy následně po jediné poporodní prohlídce novorozence žalobci b), c) lékařce nezletilého pacienta neposkytli součinnost v rámci realizace preventivní péče (tj. vyhledávání chorob v časném, preklinickém stadiu metodou novorozeneckého screeningu), nevykonávali řádně svá práva a povinnosti z rodičovské zodpovědnosti;

lékařce (zdravotnickému zařízení) vznikla ve smyslu § 10 odst. 4 zákona č. 359/1999 Sb. povinnost oznámit orgánu sociálně-právní ochrany dětí (na území České republiky orgánu oprávněnému poskytovat ochranu oprávněným zájmům dítěte, ochranu jeho právům na příznivý vývoj a řádnou výchovu), skutečnosti, které nasvědčují tomu, že jde o děti uvedené v § 6 odst. 1 citovaného zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Při plnění povinnosti podle věty první a druhé § 10 odst. 4 se pak nelze dovolávat povinnosti zachovat mlčenlivost podle zvláštního právního předpisu (např. § 55 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů). **Žalovaná sdělila skutečnosti o nevykonávání rodičovské zodpovědnosti žalobci b), c) vůči novorozenci pouze v rozsahu nezbytném k plnění ochrany práv dítěte příslušným úřadem, aby tak zbytečnou liknavostí zákonných zástupců v rozhodném čase pro provedení novorozeneckého screeningu nedošlo k opožděné diagnostice či léčbě onemocnění, které by mohlo novorozenci způsobit nevratné poškození zdraví či mohlo být příčinou jeho nepříznivého vývoje. V tomto směru soud uzavřel, že žalobci neprokázali jakýkoliv exces při poskytování zdravotní péče žalovanou MUDr. ██████████ novorozenci ██████████ v období od 22. 2. 2010 do odvolání souhlasu zákonných zástupců s poskytováním péče k datu 9. 3. 2010. Zdravotní péči žalovaná ve vztahu k tomuto dítěti poskytla s vědomím odpovědnosti a na náležitě odborné úrovni.**

Soud považuje za zcela nepřijatelný, neetický a odsouzeníhodný výrok zástupkyně žalobců Mgr. Zuzany Candigliota, advokátní koncipientky, kterou se dal zastupovat žalobci zvolený advokát Mgr. David Záhumenský, se sídlem v Brně, Burešova 6, pronesený při jednání soudu dne 13. 6. 2013 – „Ale já nevím, čeho se chtěla žalovaná u orgánu sociální péče domoci, nevím, zda se chtěla domoci deportace(!), odebrání dítěte(!), já do hlavy žalované nevidím!“.

Takovéto demagogické, nevybíravé prostředky užité naprosto neadekvátně v rámci občanskoprávního řízení svědčí jen o přímočaré snaze o šikanu žalované prostřednictvím soudního řízení.

Tento závěr byl učiněn i vzhledem k dalším okolnostem případu, ze kterých je patrné, že skutečným cílem žalobců není snaha o poskytnutí přiměřené morální satisfakce, ale jde o zjevný šikanozní výkon práva, a to především k četnosti a způsobu uplatnění návrhů žalobců za stejné tvrzené zásahy; u disciplinárního orgánu České lékařské komory to bylo formou dvou stížností, způsobem uplatnění např. takto: „Očekáváme tedy, že tentokrát bude konečně shledáno pochybení lékařky, která bude v souladu s Disciplinárním řádem ČLK za porušování práv rodičů přiměřeně potrestána.“, u správního orgánu – Úřadu městské části města Brna Brno – Vinohrady pro přestupek proti pořádku ve veřejné správě a územní samosprávě podle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jak plyne z návrhu na zahájení tohoto přestupkového řízení ze dne 22. 7. 2010, tak i stížností u Úřadu na ochranu osobních údajů. Také žaloba v této věci vedená u Krajského soudu v Brně pod

spisovou značkou 24 C 39/2011 je již druhou v pořadí, první byla podána dne 30. 12. 2010 ve věci sp. zn. 24 C 2/2011, řízení bylo skončeno odmítnutím žaloby pro neodstranění vad (§ 43 odst. 2 o.s.ř.).

S další stížností na žalovanou se žalobci obrátili též na Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, k tvrzení o neoprávněně požadované úhradě za služby pojišťovna žalobcům dne 21. 7. 2010 sdělila, že: „VZP nemá možnost a ani prostředky, jak toto tvrzení prokazatelně doložit tak, aby byla ve smyslu zákona oprávněna vypovědět Smlouvu o poskytování a úhradě zdravotní péče. Zda byla za zdravotní péči hrazenou ze zdravotního pojištění poskytnuta lékařce úhrada, musí být stěžovatelem doloženo.“

V tomto řízení pak k tvrzení žalobců o porušení práva žalobce a) [REDAKCE] na bezplatnou zdravotní péči bylo ze shodných tvrzení účastníků (u jednání dne 13. 6. 2013 žalobci b), c) původně uváděli, že „si nevzpomínají, zda žalované něco zaplatili za zdravotní péči“ zjištěno, že **žalobci za poskytnutou zdravotní službu novorozenci dne 22. 2. 2010 žalované nic nehradili, přímá úhrada za poporodní prohlídku dítěte nebyla vybrána, samotné provedení tohoto zdravotního výkonu nebylo ani přímou úhradou od pojištěnce (zákonných zástupců) podmiňováno.** Za této situace byl učiněn závěr, že ani tvrzení o tomto neoprávněném zásahu do osobnostních práv žalobce a) nebylo prokázáno; právo dítěte na bezplatnou zdravotní péči (čl. 31 věta druhá LZPS) nebylo porušeno. Pokud žalobci vrámci stížnosti podané u Všeobecné zdravotní pojišťovny požadovali, aby pojišťovna vypověděla žalované smlouvu o poskytování a úhradě zdravotní péče, tak ze zjištění, že žádnou přímou úhradou za zdravotní péči žalované nehradili, je zřejmé, že nemohlo dojít ani k žádnému nezákonnému vybírání peněz od žalobců za poskytnuté zdravotní služby žalovanou, a jejich požadavek na vypovězení smlouvy byl opět zjevně šikanozní.

Žalobci b), c) v daném případě spatřovali neoprávněný zásah do svých osobnostních práv také v tom, že jim žalovaná na jejich žádost neposkytla kopie zdravotnických dokumentací synů [REDAKCE] a [REDAKCE]; v řízení potvrdili, že jim žalovaná k jejich žádosti ze dne 10. 3. 2010 zaslala výpisy z těchto zdravotních dokumentací. Při jednání soudu dne 18. 7. 2013 žalovaná předala žalobcům b), c) originály zdravotních dokumentací, neboť jí nebylo sděleno jméno nového ošetřujícího lékaře, kterému by informace pro zajištění návaznosti poskytování zdravotní péče předala.

Podle ustanovení § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se zpracováním osobních údajů rozumí i blokování osobních údajů (§ 4 písm. h/ cit. zákona), tj. vytvoření takového stavu, při kterém je osobní údaj určitou dobu nepřístupný. Také nevydání údajů ze zdravotní dokumentace lze považovat za zpracování osobního údaje jeho blokováním (§ 4 písm. e/, h/ cit. zák.) a není obecně vyloučen postup podle § 13 občanského zákoníku, pokud vznikla v důsledku zpracování osobních údajů subjektu

jiná než majetková újma (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 7. 2011, sp. zn. 30 Cdo 3220/2009).

Avšak v daném případě toto žalobci neprokázali, neprokázali, že vůbec nějaké konkrétní osobní údaje oproti údajům poskytnutým ve výpisech ze zdravotních dokumentací dětí ze dne 8. 4. 2010 byly žalovanou blokovány, jaké to byly údaje, neprokázali konkrétní důsledky na své osobnosti v návaznosti na blokování těchto údajů, tedy že jim v přímé příčinné souvislosti s blokováním určitých osobních údajů vznikla nemajetková újma. Za této situace soud neshledal naplnění předpokladů občanskoprávní odpovědnosti podle ustanovení § 13 odst. 1 občanského zákoníku.

Další listinné důkazy soud v odůvodnění tohoto rozsudku blíže nehodnotil, neboť zjištění z nich nejsou pro posouzení věci významná, resp. zjištění jsou prokázána jinými důkazy shora hodnocenými.

Žaloba byla vzhledem k výše uvedeným skutkovým a právním hodnocením zamítnuta. Pokud žalobci vzali zčásti žalobu zpět, soud rozhodl o zastavení řízení v rozsahu tohoto zpětvzetí (§ 96 odst. 1, 2 o.s.ř.).

D) Náklady řízení

Žalovaná byla v řízení zcela úspěšná, proto soud uložil žalobcům podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. povinnost nahradit jí náklady řízení představující náklady za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, neboť vyhláška č. 484/2000 Sb. byla nálezem Ústavního soudu ČR č. 116/2013 Sb. s účinností od 7. 5. 2013 zrušena. Odměna za jeden úkon právní služby do zpětvzetí návrhu na náhradu nemajetkové újmy žalobcem a) činí podle ustanovení § 9 odst. 4, odst. 3 písm. d), § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. 5.200,- Kč; zástupce žalované učinil celkem pět úkonů právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení, vyjádření k žalobě, další poradu s klientem před jednáním dne 13. 6. 2013, zastupování u jednání soudu dne 13. 6. 2013, které trvalo od 10.00 hod. do 13.00 hod., tj. dva úkony. Dále byla přiznána náhrada nákladů za právní zastoupení za šest úkonů po 4.200,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. d/, § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), a to za další poradu s klientem po jednání dne 13. 6. 2013, při kterém došlo k odstranění vad žaloby po opakovaném poučení soudu dle § 43 odst. 1 o.s.ř., a po předložení listinných důkazů žalobci při a po jednání dne 13. 6. 2013, vyjádření k doplněné žalobě ze dne 9. 7. 2013, zastupování u jednání dne 18. 7. 2013, které trvalo od 10.00 hod. do 16.40 hod. – čtyři úkony po 4.200,- Kč; za těchto devět úkonů přísluší celková odměna ve výši 51.200,- Kč, ke které je nutno připočíst náhradu hotových výdajů za jedenáct

úkonů po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), tedy částku 3.300,- Kč, a výslednou částku 54.500,- Kč zvýšit o 21 % DPH, neboť dle předloženého osvědčení zástupce žalované je tento plátcem uvedené daně, tedy o částku 11.445,- Kč. Takže celkové náklady prvostupňového řízení pak činí 65.945,- Kč. Pro aplikaci ustanovení § 150 o.s.ř. soud neshledal důvody.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **15 dnů** ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím podepsaného soudu.

Brno, 29. července 2013

Za správnost vyhotovení:
Jana Kristková

Mgr. Dagmar Bastlová, v.r.
soudkyně